

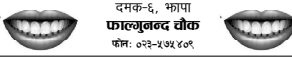
समुद्र
नेपालको
गम्भीर चुनौती

डा. देवीप्रसाद आचार्य

सिटी डेन्टल

आधुनिक प्रविधिबाट सम्चालित यहाँ नयाँ प्रविधिबाट दाँत लगाउनुको साथै मुख तथा दाँतसम्बन्धी सम्पूर्ण उपचार गरिन्छ।

यसको शाखा मधुगल्लामा पनि खुलेको छ।

दमक-६, भापा
फाल्गुनन्द चौक
फोन: ०२२-५७५६०९

सत्यता, स्वतन्त्रता र निष्पक्षता हाम्रो प्रतिबद्धता

पूर्वसन्देश

PURBA SANDESH NATIONAL DAILY

तर्ष-२१

अंक - १३७

२०८३ जेठ ०८ गते शुक्रबार

Friday, 22 May 2026

मूल्य ७/-

निर्माण क्षेत्र ठप्प, मुल्य समायोजन नभए काम गर्न नसक्ने धारणा

पहिले सुन, अनि थुन : व्यवसायी

पूर्वसन्देश समाचार

दमक/ अचाली मुल्यवृद्धिको मारले निर्माण क्षेत्र ठप्प छ। पेट्रोलियम पदार्थसँगै सबै निर्माण सामग्रीमा भएको मुल्यवृद्धीले काम गर्न नसकिने अवस्था आएको व्यवसायीहरूले बताउँदै आएका छन्। निर्माण व्यवसायी महासंघले मुल्य समायोजन लगायतका मागसहित शुरु गरेको आन्दोलनमा निजी क्षेत्रको छाटा संस्था लगायतको पनि ऐक्यबद्धता थपिदै गएको छ।

यसैक्रममा दमक उद्योग वाणिज्य संघले निर्माण सामग्रीको अस्वभाविक मुल्यवृद्धि नियन्त्रण गर्न, सहज आपूर्ति व्यवस्था मिलाउन तथा निर्माण व्यवसायी र उद्योगी व्यवसायीलाई परेको समस्याको समाधान गर्न माग गर्दै सरकारसमक्ष ज्ञापनपत्र बुझाएको छ। संघका अध्यक्ष देवी प्रसाद गुरागाई (गोपाल) द्वारा हस्ताक्षरित ज्ञापनपत्र इलाका प्रशासन कार्यालय दमकमार्फत प्रहानमन्त्री तथा मन्त्रिपरिषदको कार्यालय, गृह मन्त्रालय, पूर्वाधार विकास मन्त्रालय तथा जिल्ला प्रशासन कार्यालय भापामा पठाएको हो। मुलुकको आर्थिक गतिविधि चलायमान बनाउन निर्माण उद्योगले ठूलो भूमिका निवार्दै गर्दा आएको र हाल इन्चन तथा निर्माण सामग्रीको मुल्यवृद्धिका

कारण निर्माण उद्योग र त्यससँग सम्बन्धित क्षेत्रहरू गम्भीर समस्यामा परेको बताइएको छ। संघले निर्माण कार्य सम्पन्न गर्न नसक्दा बैंक ब्यारेन्टी जफत हुने, कालोसूचीमा पर्ने तथा व्यवसाय नै संकटमा पर्ने जोखिम बढेको निर्माण व्यवसायी समेत रहेका दमक उद्योग वाणिज्य संघका वरिष्ठ उपाध्यक्ष भगवान बस्नेतले बताएका छन्।

संघले बिना आधार प्रमाण व्यवसायीहरूलाई दुःख दिने नियतले उजुरी दर्ता गर्न प्रवृत्ति बढेको भन्दै त्यस्ता आधारहीन उजुरीलाई तथ्य पुष्टि नभएसम्म अघि नबढाउन पनि सरकारसँग आग्रह गरेको संघका प्रथम उपाध्यक्ष रूवल अधिकारीले बताए। त्यस्तै, निर्माण व्यवसायीलाई सहज वतावरण सिर्जना गर्न निर्माण सामग्रीको सहज आपूर्ति, इन्चनको उपलब्धता तथा बजेट व्यवस्थानलाई प्रभावकारी बनाउन माग गरिएको छ। ज्ञापन पत्र बुझेपछि इलाका प्रशासन कार्यालय दमकको प्रमुख विश्वराज नेपालले प्राप्त ज्ञापन पत्र सम्बन्धित निकायहरूमा पठाईने प्रतिवद्धता जनाए। संघले ज्ञापन पत्रमार्फत वर्तमान जटिल अवस्थालाई समाधान गर्न नेपाल सरकारले तत्काल ठोस निर्णय लिनुपर्नेमा जोड दिएको छ।

जसले गर्दा निर्माण व्यवसायीहरू आर्थिक तथा मानसिक दबावमा परेको बताइएको छ। संघले निर्माण कार्य सम्पन्न गर्न नसक्दा बैंक ब्यारेन्टी जफत हुने, कालोसूचीमा पर्ने तथा व्यवसाय नै संकटमा पर्ने जोखिम बढेको निर्माण व्यवसायी समेत रहेका दमक उद्योग वाणिज्य संघका वरिष्ठ उपाध्यक्ष भगवान बस्नेतले बताएका छन्।

ब्राउन सुगरसहित चार पक्राउ

दमक/ भापा, मोरङ र सुनसरीका विभिन्न स्थानबाट प्रहरीले लागूऔषध ब्राउन सुगरसहित चार जनालाई पक्राउ गरेको छ। प्रहरी चौकी मेचीपारी भापाबाट खटेको गस्ती टोलीले भद्रपुर नगरपालिका-३ क्षेत्रमा सागेर जाँच गर्ने क्रममा भद्रपुर-२ का २९ वर्षीय विपेन्द्र ठटाल र ३५ वर्षीय अवन राईलाई पक्राउ गरेको हो। पक्राउ पर्नेहरूको साथबाट ४ ग्राम ७० मिलिग्राम ब्राउन सुगर बरामद गरिएको प्रहरीले जनाएको छ। त्यस्तै, मोरङको इलाका प्रहरी कार्यालय पथरीबाट खटेको टोलीले पथरीशांशुचरे नगरपालिका-४ का ३० वर्षीय इन्द्र भुजेलाल र ६४० मिलिग्राम ब्राउन सुगरसहित नियन्त्रणमा लिएको छ।

दमक-७ मा सार्वजनिक सुनुवाई

दमक/दमक नगरपालिका वडा नं ७ ले आर्थिक वर्ष २०८२/०८३ को सार्वजनिक सुनुवाई कार्यक्रम बिहिवार सम्पन्न गरेको छ। वडा कार्यालयद्वारा आयोजित सो कार्यक्रमको अध्यक्षता वडाअध्यक्ष भीम प्रसाद पौडेलले गरेका थिए भने प्रमुख अतिथिका रूपमा दमक नगरपालिका प्रमुख रामकुमार थापा थिए। यसै प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत सुनिल निरौला, जनप्रतिनिधि, कर्मचारी, सञ्चारकर्मी लगायत विभिन्न संघसंस्थाका प्रमुखहरू, सामाजिक अनुवा, राजनीतिक दलका प्रतिनिधिलायतको आतिथ्यता रहेको सो कार्यक्रममा वरिष्ठ वडा अध्यक्ष कामरुलको विवरण प्रस्तुत गरिएको थियो। वडा नं ७ को आयोजना तथा नेसस्ट मिडिया प्रालि, दमकको संयोजन तथा सहजीकरणमा सो कार्यक्रम सम्पन्न भएको थियो।

सो कार्यक्रमलाई स्वागत सम्बोधन गर्दै वडासदस्य अतिव बान्तवा राईले वर्षभरि नयाँ कामहरू शिक्षा, स्वास्थ्य, पूर्वाधारलगायत हरेक क्षेत्रलाई आधार बनाएर विकास निर्माण गरेका

चिनी पछि तेल रोकिन सक्ने

विराटनगर/सोमबारदेखि जोगबनीबाट चिनी नेपाल ल्याउन भारतीय पक्षले प्रतिवन्ध लगाएको छ। नेपाल-भारतको सीमान्त क्षेत्र जोगबनी नाकाको दशगजा क्षेत्रमा तैनाथ भारतीय सुरक्षाकर्मीले चिनी नेपाल भित्र्याउन दिइरहेका छैन। जोगबनीबाट किनमेल गर्ने नेपाल फर्किरहेका नेपालीहरूको फोला भारतीय पक्षले चेक गरेर चिनी जफत गरिरहेका छन्। दशगजा क्षेत्रमा तैनाथ भारतीय सुरक्षाकर्मीले नेपाल तर्फ चिनी ल्याइरहेका नेपालीलाई चिनी खरिद गरेकै पसलमा फिर्ता गर्न लगाउने र नमानेको खण्डमा चिनी जफत गर्ने गरेका छन्।

नेपालको तुलनामा भारतमा चिनी प्रतिकेजी २५ रूपैयाँ सरको छ। भारतीय बजार जोगबनीमा ७५ रूपैयाँ किलोमा पाइने चिनी नेपाली बजारमा १०० रूपैयाँ भन्दा माथि बिक्री भइरहेको छ। चिनी किन्नकै कारण नेपालीहरू भारतीय बजार जोगबनी पुगिरहेका छन्।

कोशीको नीति तथा कार्यक्रम सार्वजनिक

विराटनगर/ कोशी प्रदेश सरकारले आगामी आर्थिक वर्ष २०८३-८४ का लागि आफ्नो वार्षिक नीति तथा कार्यक्रम सार्वजनिक गरेको छ। बिहीबार बसेको कोशी प्रदेश सभा बैठकमा प्रदेश प्रमुख परशुराम खापुङ्गले प्रस्तुत गरेको कार्यक्रममा पर्यटन, पूर्वाधार, सुशासन, र कृषिलाई उच्च प्राथमिकतामा राखिएको छ। अर्थतन्त्रलाई चलायमान बनाउन प्रदेश सरकारले वि.सं. २०८३ श्रावणदेखि २०८४ असारसम्म (दुई वर्ष) लाई "कोशी प्रदेश भ्रमण वर्ष" घोषणा गरेको छ। पूर्वाधार विकाससर्तर्त सघीय सरकारसँगको समन्वयमा तमोर-लेजुटी सुरुङमार्ग, केचना-सगरमाथा दुतमार्ग र चतरा-चौरीखर्क (सुक्ला) रेलमार्गको सम्भाव्यता अध्ययन गर्ने महत्वाकांक्षी योजना अघि सारिएको छ। भाषिक अघिकारको क्षेत्रमा महत्त्वपूर्ण कदम चाल्दै सरकारले मैथिली र लिम्बू भाषालाई

प्रदेशको सरकारी कामकाजको भाषा बनाउने घोषणा गरेको छ। त्यस्तै, प्रशासनमा युवालाई भित्र्याउन "दयालेय हन्ट" कार्यक्रम लागू गर्ने र सबारी लाइसेन्स बितरणलाई सहज बनाउन प्रदेशबाटै छापाइ गर्ने व्यवस्था मिलाइने उल्लेख छ। स्वास्थ्य सेवालाई आधुनिक बनाउन क्षयरोग पहिचानका लागि कृत्रिम बुद्धिमत्ता एपलाई मा आधारित एक्स-रे सेवा सुरु गरिने भनिएको छ। प्रादेशिक अस्पतालहरूलाई न्यूनतम ५० शैयायामा स्तरोन्नति गरिने उल्लेख छ। खेलकुदको विकासका लागि विराटनगरस्थित गिरिजाप्रसाद कोइराला क्रिकेट रङ्गशालालाई अन्तर्राष्ट्रियस्तरको बनाउन पहल गरिने नीति तथा कार्यक्रममा उल्लेख छ। चियाको अन्तर्राष्ट्रिय बजार प्रवर्धन गर्न प्रदेशमा अन्तर्राष्ट्रिय चिया

कनकाईमा लामो भोलुङ्गे पुल सञ्चालनमा

शिवसताक्षी/ शिवसताक्षी नगरपालिका-६ स्थित कनकाई नदीमाथि निर्माण गरिएको लामो भोलुङ्गे पुल सञ्चालनमा आएको छ। चन्द्राङ्गी बजारलाई सालपानी क्षेत्रसँग प्रत्यक्ष जोड्ने उक्त पुल सञ्चालनमा आएपछि

स्थानीय बासिन्दाको वर्षैदिसको आवतजावत समस्या अन्त्य भएको छ भने विकास र सहज यातायातको नयाँ ढोका खुलेको छ। संघीय सरकारअन्तर्गत भोलुङ्गे पुल महाशाखा, कुपन्डोलको

GLOBAL EDUCATIONAL ACADEMY

Register Now!

ADMISSION OPEN!

FOR GRADE XI

NOW OPEN FOR REGISTRATION

Registration Period : 31 Baishak-08 Jestha 2083

Entrance Date : 2083-02-09 Saturday

More Information : 023571281/575881 | globaleducationalacademyhss@gmail.com

सम्पादकीय

अधुरो तटबन्ध, असुरक्षित बस्ती

भापा दू एक क्षेत्रका रतुवा-मावा, कमल, कन्काई, बिरिड र मेचीजस्ता ठूला खोलाले हरेक वर्ष जनघनको क्षति गर्दै आएका छन्। नदी कटान र डुबानको जोखिम कम गर्न भन्दै डेढ दशकअघिदेखि तटबन्ध निर्माणको काम सुरु भए पनि अपेक्षित गति लिन नसक्दा तटीय क्षेत्रका नागरिक अर्भ त्रासमै बाँच्न बाध्य छन्। वर्षा लाग्नासाथ खोलको बहाव बस्तीमा पर्ने डरले धेरै परिवार रातभर जाग्राम बस्नुपर्ने अवस्था अहिले पनि कायमै छ।

२०७६ सालमा तयार गरिएको विस्तृत परियोजना प्रतिवेदनअनुसार पाँच नदीमा ३०३ किलोमिटरभन्दा बढी तटबन्ध निर्माण गर्नुपर्ने लक्ष्य राखिएको थियो। तर हालसम्म मुम्किलले आधाभन्दा कम काम सम्पन्न भएको छ। कतै ४० किलोमिटर, कतै ३० किलोमिटर तटबन्ध निर्माणको काम सुरु भए पनि अपेक्षित गति लिन नसक्दा तटीय क्षेत्रका नागरिक अर्भ त्रासमै बाँच्न बाध्य छन्। वर्षा लाग्नासाथ खोलको बहाव बस्तीमा पर्ने डरले धेरै परिवार रातभर जाग्राम बस्नुपर्ने अवस्था अहिले पनि कायमै छ।

संघीय सरकार, राष्ट्रपति चुरे संरक्षण कार्यक्रम तथा एसियाली विकास बैंकको लगानी हुँदाहुँदै पनि कामले गति लिन नसक्नु गम्भीर प्रश्न हो। समस्या बजेट अभावमा मात्र सीमित गरेर, निर्माणको सुस्त गति, प्रभावकारी अनुगमनको कमी र दीर्घकालीन योजना कार्यान्वयनमा देखिएको कमजोरी पनि उत्तिकै जिम्मेवार छन्।

भापा गाउँपालिकाको सुगाबन्धन, कवाडी बस्ती तथा शिवस्ताक्षी क्षेत्रका बासिन्दा अहिले पनि सुरक्षित महसुस गर्न सकेका छैनन्। सामान्य वर्षामै खोलाले धार पुरिदिने गरेर बस्तीमा पर्ने खतरा रहेको स्थानीयले राज्यप्रति गुनासो गर्नु स्वाभाविक हो। जनप्रतिनिधि र विपद व्यवस्थापन समितिले पटकपटक निर्देशन दिए पनि परिणाम प्रभावकारी देखिएको छैन।

तटबन्ध केवल निर्माण परियोजना होइन, यो हजारौं नागरिकको जीवन र सुरक्षासँग जोडिएको विषय हो। त्यसैले सरकारले वार्षिक भिन्नो बजेटको भरमा काम टार्ने होइन, स्पष्ट प्राथमिकता निर्धारण गरेर निर्माणलाई तीव्रता दिनुपर्छ। अन्याय हरेक वर्ष बाढी र डुबानसँगै राज्यको कमजोर तयारीमाथि प्रश्न उठिरहनेछ।

सामाजिक सञ्चाल

विराटनगरमा छैटौं मिल्स गोल्डकप हुने

विराटनगर। विराटनगर जुटमिल्को ऐतिहासिक खेलमैदानमा आगामी सातादेखि छैटौं संस्करणको मिल्स गोल्डकप फुटबल प्रतियोगिता सुरु हुने भएको छ। मिल्स गोल्डकप फुटबल टुरको आयोजनाको जेठ १ गतेदेखि १६ गतेसम्म सञ्चालन हुने यस प्रतियोगिताको सम्पूर्ण तयारी पूरा भएको आयोजकले जनाएको छ।

बुधबार विराटनगरमा पत्रकार सम्मेलन गर्दै आयोजकले प्रतियोगिताको खेल तालिका र पुरस्कार राशिको घोषणा गरेको हो। प्रतियोगिताको उद्घाटन खेलमा भापाको कन्काई स्पोर्ट्स क्लब र उदयपुरको ब्रदरहुड फुटबल क्लबबीच प्रतिस्पर्धा हुनेछ।

कोशी प्रदेशको फुटबल इतिहासमा विशिष्ट पहिचान बोकेको मिल्स एरियाको खेल विराटनगरमा जोगाइराउन पूर्व खेलाडीहरूको नेतृत्वमा २०१७ सालमा क्लब स्थापना गरिएको थियो। 'मिल्स एरियाको फुटबल इतिहास र खेलाडीहरूको योगदानलाई जर्गेन गर्न हामी मुख्य उद्देश्य हो,' टुरका अध्यक्ष विष्णु डंगोलाले भने, '२०१७ सालदेखि हामीले निरन्तर रूमा कोशी प्रदेश स्तरीय प्रतियोगिता सञ्चालन गर्दै आएका छौं।'

प्रतियोगितामा कोशी प्रदेशका 'क' डिविजनका ८ टोला फुटबल क्लबहरूको सहभागिता रहनेछ। प्रतियोगिताको विजेताले नगद २ लाख १ हजार १ सय ११ रुपैयाँ र उपविजेताले १ लाख १ हजार १ सय ११ रुपैयाँसहित ट्रफी, मेडल र प्रमाणपत्र प्राप्त गर्नेछन्।

व्यक्तिगत विधातर्फ पनि पुरस्कारको व्यवस्था गरिएको आयोजकले जनाएको छ। विभिन्न विधाका उत्कृष्ट खेलाडीलाई जनही ३ हजार १ सय रुपैयाँ प्रदान गरिनेछ भने प्रत्येक दिनको म्यान अफ द म्याचले ५ सय रुपैयाँ नगद पुरस्कार पाउनेछन्।

अमृत गुरुङको संयोजकत्वमा हुन लागेको यस प्रतियोगिताको कुल अनुमानित लागत १० लाख रुपैयाँ रहेको छ। विराटनगरको औद्योगिक इतिहाससँग जोडिएको यो खेलमैदानमा हुने गोल्डकपले स्थानीय स्तरमा फुटबलको क्रेजलाई थप उचाइमा पुर्याउने अपेक्षा गरिएको छ।

समृद्ध नेपालको गम्भीर चुनौती

डा. देवीप्रसाद आचार्य

नेपालमा किशोरी उमेरका विद्यालय छोड्न बाध्य हुने मुख्य कारणमध्ये बालविवाह पनि एक हो। युनिसेफ र युनेस्कोका प्रतिवेदनले बालविवाहका कारण किशोरीको विद्यालय छोड्ने दर उच्च रहेको उल्लेख गरेका छन्। विवाहपछि धेरै किशोरी पुनः विद्यालय फर्कन सक्दैनन्। यसले माध्यमिक तहमा छात्राको निरन्तरता नमजो बनाउँछ।

पाकिस्तानी शिक्षा अधिकार अभियन्ता तथा नोबेल शान्ति पुरस्कार विजेता मल्ल युसुफजकीको उल्लेखित भनाइले शिक्षाको शक्ति र महत्त्वलाई अत्यन्त सरल तर प्रभावशाली ढङ्गले व्याख्या गर्दछ। भारतमा शिक्षा अक्षर चिन्नुभन्दा होइन, मानिसलाई संवेत, सम्य, जिम्मेवार र आत्मनिर्भर बनाउने आधारशीला हो। शिक्षा यस्तो शक्ति हो, जसले व्यक्तिमा शान्त होइन, समाज र राष्ट्रकै भविष्य परिवर्तन गर्न सक्छ। तर दुःखको कुरा के छ भने आज पनि हाम्रो समाजका हजारौं बालबालिका यस आधारभूत अधिकारबाट वञ्चित भइरहेको अवस्था छ। कुनै पनि बालबालिकाका हातमा कापी, किताब र कलम हुनु पर्ने हो। विद्यालयको प्रार्थना, कक्षाकोठको सिकाइ र खेलमैदानको रमाइलोमा रमाउनुपर्ने उमेरका बालबालिका आज जीवनको कठोर यथार्थसँग संघर्ष गरिरहेका छन्। कोही होटलमा भाँडा मानिन्छन्, कोही निर्माण क्षेत्रमा भारी बोकेर पसिना बगाइरहेका छन्, कोही गाडी मर्मत पसलमा काम गरिरहेका छन् भने कतिपय घरैछु कामदारका रूपमा दिन बिताइरहेका छन्।

अफ कतिपय बालबालिका विदेशी भूमिमा समेत बालमजदुर बन्न बाध्य भएका समाचार बेलाकाले सार्वजनिक भइरहेका छन्। यस्तो अवस्थालाई गरिबीको चित्रमात्र मान्न सकिन्छ, यो तर राज्यको कमजोर सामाजिक न्याय र अक्षर वितरणको परिणाम पनि हो। शिक्षा मानिसको जीवनलाई

असकारबाट उज्यालोतर्फ डोयाउने दीपक हो। शिक्षाले माध्यमिक कम्प्युटर, इन्टरनेट तथा आधुनिक सिकाइ सामग्री अभाव छ। शिक्षाको गुणस्तर कमजोर हुँदा विद्यार्थीमा सिकाइप्रति रुचि घट्दै जान्छ। प्रमाणपत्र दिने शिक्षा प्रणालीले समाजलाई दक्ष जनशक्ति दिन सक्दैन। आज विश्व कृत्रिम बुद्धिमत्ता, विज्ञान र डिजिटल प्रविधि युगमा प्रवेश गरिरहेको छ। विकसित देश अनुसन्धान, नवप्रवर्तन र सीपमा आधारित शिक्षाकेन्द्रित छन्। तर, नेपाली समाजका हजारौं बालबालिका अर्भ प्राथमिक शिक्षासमेत पूरा गर्न नपाउँ भ्रम बजारमा हराइरहेका छन्। यस्तो अवस्थामा नेपालले कसरी विश्वसँग प्रतिस्पर्धा गर्न सक्छ ? अक्षित तथा अक्षरशक्ति जनशक्तिले औद्योगिक राष्ट्र निर्माण गर्न सक्छ त ? यी प्रश्नमाथि गम्भीरतामा सोच्नुपर्ने बेला आएको छ।

नेपालको संविधान २०७२ ले शिक्षालाई मौलिक अधिकारका रूपमा स्थापित गरेको छ। साथै, युनेस्को तथा युनिसेफकोलागत अन्तर्राष्ट्रिय संस्थाले पनि प्रत्येक बालबालिकाको गुणस्तरीय शिक्षा पाउनुपर्ने विषयमा जोड दिँदै आएका छन्। नेपाल सरकारले पनि निःशुल्क तथा अनिवार्य शिक्षा, छात्रवृत्ति, विद्या खाना, निःशुल्क पाठ्यपुस्तक वितरण, छात्रा प्रोत्साहन कार्यक्रमजस्ता योजना सञ्चालन गरिरहेको छ। तर, यति हुँदाहुँदै पनि अर्भ धेरै बालबालिका विद्यालय बाहिर छन्। यसबाट पनि नीति र व्यवहारबीच ठूलो दूरी रहेको स्पष्ट हुन्छ।

नेपालमा शिक्षाको इतिहास हेर्ने हो भने विगत केही दशकमा उल्लेखनीय प्रगति भएको पाइन्छ। २००७ सालअघि देशमा अत्यन्त न्यून विद्यालय थिए। उच्च शिक्षाका लागि काठमाडौँ घण्टाघरस्थित 'त्रिभुवन' बहुमुखी क्याम्पसमात्र उपलब्ध थियो। आज भने देशभर हजारौं विद्यालय र विश्वविद्यालय सञ्चालनमा छन्। साक्षरता दर पनि उल्लेखनीयस्तरमा बढेको छ। यद्यपि, विद्यालय संख्या बढेता शिक्षा सर्वसुलभ भएको मान्न सकिँदैन। अर्भ पनि दुर्गम गाउँका धेरै बालबालिका विद्यालय पुग्न घण्टी हिँड्न बाध्य छन्। कतिपय विद्यालयमा शिक्षक अभाव छ, कतै भवन छैन, कतै गुणस्तरीय शिक्षाको समस्या छ।

समानता अर्भ पनि चेतना अभाव, बालविवाह, लैंगिक विभेद, अशिक्षा, घरैछु हिंसा तथा सामाजिक कुसंस्कार विद्यमान छन्। शिक्षारी, ग्रामीण क्षेत्रमा बालबालिका बढी प्रभावित हुने गरेका छन्। घरायसी कामको बोभ, काम उमेरमै विवाह तथा परिवारको विभेदपूर्ण सोचका कारण धेरै बालबालिका माध्यमिक तहसम्म पुग्ने पाउँदैनन्। शिक्षामा लैंगिक समानता स्थापित नगरी समतामूलक समाज निर्माण सम्भव हुँदैन।

अकोतर्फ, विद्यालयमा भर्ना भएका सबै विद्यार्थीले गुणस्तरीय शिक्षा पाएका छन् भने पनि छैन। कतिपय विद्यालयमा नियमित शिक्षक हुँदैनन्। कतिपय स्थानमा विद्यार्थी संख्या धेरै भए पनि भौतिक

पूर्वाधार कमजोर छ। सूचना प्रविधि युगमा पनि धेरै माध्यमिक कम्प्युटर, इन्टरनेट तथा आधुनिक सिकाइ सामग्री अभाव छ। शिक्षाको गुणस्तर कमजोर हुँदा विद्यार्थीमा सिकाइप्रति रुचि घट्दै जान्छ। प्रमाणपत्र दिने शिक्षा प्रणालीले समाजलाई दक्ष जनशक्ति दिन सक्दैन। आज विश्व कृत्रिम बुद्धिमत्ता, विज्ञान र डिजिटल प्रविधि युगमा प्रवेश गरिरहेको छ। विकसित देश अनुसन्धान, नवप्रवर्तन र सीपमा आधारित शिक्षाकेन्द्रित छन्। तर, नेपाली समाजका हजारौं बालबालिका अर्भ प्राथमिक शिक्षासमेत पूरा गर्न नपाउँ भ्रम बजारमा हराइरहेका छन्। यस्तो अवस्थामा नेपालले कसरी विश्वसँग प्रतिस्पर्धा गर्न सक्छ ? अक्षित तथा अक्षरशक्ति जनशक्तिले औद्योगिक राष्ट्र निर्माण गर्न सक्छ त ? यी प्रश्नमाथि गम्भीरतामा सोच्नुपर्ने बेला आएको छ।

नेपाल सरकारले प्रत्येक वर्ष विद्यार्थी भर्ना अभियान सञ्चालन गर्दै आएको छ। तर, भर्ना अभियान औपचारिक कार्यक्रम बन्न थालेको आरोधनमा पनि हुने गरेको छ। विद्यालयमा नाम लेखाउँदैमा समस्या समाधान हुँदैन। विद्यार्थी विद्यालयमा टिक्न सक्ने वातावरण निर्माण गर्नु अर्भ महत्वपूर्ण विषय हो। गरिब तथा विपन्न परिवारलाई आर्थिक सहयोग, छात्रवृत्ति, निःशुल्क स्वास्थ्य सेवा, पोषण कार्यक्रम तथा आयआर्जनसँग जोडिएका सहयोगले मात्र बालबालिकाहरू विद्यालयमा टिकाउन सकिन्छ।

स्थानीय सरकारको भूमिका पनि यहाँ अत्यन्त महत्वपूर्ण हुन्छ। देशभर रहेका ७ सय ५३ स्थानीय तहले आफ्नै नाममा विद्यालयबाहिर रहेका बालबालिकाको वास्तविक अवस्था पहिचान गर्नुपर्छ। कुन घरका बालबालिका किन विद्यालय जान सकेका छैनन् ? भन्ने विषयमा तथ्यगत अध्ययन हुनुपर्छ। नीति बनायमात्र हुँदैन, घरदैलोमा पुगेर समस्या समाधान गर्ने कार्यशील आवश्यक छ। गाउँगाउँमा सिंहदरवार पुगेको भनिनु पनि त्यो अनुभूति जनाउने गर्न सक्नुपर्छ। प्रतिष्ठित दार्शनिक एबिचले भनेका छन्, 'सामूहिक हित नै न्याय हो।' लोकतान्त्रिक राज्यको दायित्व समाजका सबै वर्गलाई समान अवसर उपलब्ध गराउनु हो। शिक्षा त्यही अवसरको सबैभन्दा महत्वपूर्ण आधार पनि हो। यदि कुनै बालबालिका गरिबीका कारण विद्यालय जान सक्दैन भने त्यो परिवारको सम्मानमात्रै हुँदैन, त्यसलाई राज्य र समाज दुवैको असफलता हो।

आजको समय शिक्षाबाट कुनै पनि बालबालिका वञ्चित हुनु भनेको राष्ट्रको भविष्य कमजोर बन्नु हो। बालबालिकाका हातमा श्रमको भारी होइन, ज्ञानको उज्यालो हुनुपर्छ। उनीहरूको आँखामा निराशा होइन,

सपना हुनुपर्छ। त्यसैले अब राज्य, अभियानकर्ता, विद्यालय, शिक्षक, नागरिक समाज, पिढी बन्न तथा सम्पूर्ण संरक्षकवाला मिलेर शिक्षालाई वास्तविक रूपमा सर्वसुलभ र गुणस्तरीय बनाउन गम्भीर पहल गर्न आवश्यक छ। शिक्षाबाट वञ्चित बालबालिकालाई दया होइन, अवसर दिनुपर्छ। उनीहरूलाई सहानुभूति होइन, अक्षरशक्ति सुनिश्चित गर्नुपर्छ। हुनसक्नेका लागि मात्र होइन, हुँदा खाने, सिमान्तकृत, दलित, जनजाति, सुकुम्बासी, फरक बमता भएका तथा सामाजिकरूपमा पछाडि पारिएका सबै बालबालिकाहरूलाई समानरूपमा शिक्षाको पहुँचमा ल्याउन सरकारले समतामूलक र समृद्ध नेपाल निर्माण सम्वन्धित हुनेछ। शिक्षित युवा नै राष्ट्रको बलियो भविष्य भएकोले अब कुनै पनि बालबालिका अभाव, गरिबी र विभेदका कारण विद्यालय बाहिर बस्न नपरोस भनेर दिशामा सम्पूर्ण राष्ट्र एकजुट भएर अघि बढ्न आवश्यक छ।

नेपालले पछिल्लो दुई दशकमा विद्यालय शिक्षामा उल्लेखनीय प्रगति गरे पनि अर्भ केही बालबालिकाको प्राथमिक शिक्षाबाट वञ्चित छन्। विभिन्न अन्तर्राष्ट्रिय तथ्यांकअनुसार नेपालमा प्राथमिक विद्यालय उमेर समूहका करिब ३ देखि ५ प्रतिशत बालबालिका अर्भ विद्यालयबाहिर छन्। युनेस्को र विश्व बैंकका शिक्षा सूचकांकले नेपालमा प्राथमिक विद्यालय जाँचोको उमेरका बालबालिकाबाहिर रहेका बालबालिकाको दर कम हुँदै गएको जनाएका छन्। यसको अर्थ नेपालमा विद्यालय पहुँच धेरै विस्तार भएको पनि सबै बालबालिकाको समानरूपमा शिक्षा पाएका छैनन्। अर्भ पनि दुर्गम भौगोलिक क्षेत्र, गरिबी, बालविवाह, बालश्रम, अपाताता, लैंगिक विभेद तथा सामाजिक असमानताका कारण हजारौं बालबालिका विद्यालयबाहिर छन्।

नेपालको संविधानले आधारभूत शिक्षा प्रत्येक नागरिकको मौलिक हकका रूपमा सुनिश्चित गरेको छ। सरकारले सबैका लागि शिक्षा नीति अघि सारेको छ। विश्वभरी प्राथमिक तहमा विद्यालय मर्मतदर बढेको छ। तर भर्ना हुनु र निरन्तर रहिरहनु फरक कुरा हुन्। धेरै बालबालिका विद्यालयमा नाम लेखिए पनि बिचमै पढाइ छोड्ने समस्या अर्भ गम्भीर छ। शिक्षाको पूर्वाधार, मोड्य तथा हिमाली क्षेत्रका केही जिम्मेवारी विद्यालय पहुँच चुनौतीपूर्ण छ। दुर्गम गाउँमा विद्यालय टाढा हुनु, यातायात अभाव, शिक्षक कमी तथा कमजोर शैक्षिक पूर्वाधारले गर्दा बालबालिकाको नियमित उपस्थितिमा असर पर्छ। कतिपय ठाउँमा बालबालिका विद्यालय पुग्ने दैनिक घण्टी हिँडनुपर्ने बाध्यता विद्यमान छ।

गरिबी शिक्षा वञ्चितताको प्रमुख कारणमध्ये एक हो। राष्ट्रियस्तरमा गरिबी घट्दै गएको पनि आर्थिक असमानताका कारण छ। कमजोर आर्थिक अवस्था भएका परिवारले बालबालिकाहरूलाई विद्यालय पठाउनुको साझा काम लाग्दैन। शिक्षाको पूर्वाधार, मोड्य तथा हिमाली क्षेत्रका केही जिम्मेवारी विद्यालय पहुँच चुनौतीपूर्ण छ। दुर्गम गाउँमा विद्यालय टाढा हुनु, यातायात अभाव, शिक्षक कमी तथा कमजोर शैक्षिक पूर्वाधारले गर्दा बालबालिकाको नियमित उपस्थितिमा असर पर्छ। कतिपय ठाउँमा बालबालिका विद्यालय पुग्ने दैनिक घण्टी हिँडनुपर्ने बाध्यता विद्यमान छ।

त्यस्तै, बालविवाह अर्भ गम्भीर समस्या हो। नेपाल किशोरी उमेरका विद्यालय छोड्न बाध्य हुन्छन्। युनिसेफ र युनेस्कोका प्रतिवेदनले बालबालिकाका कारण किशोरीको विद्यालय छोड्ने दर उच्च रहेको उल्लेख गरेका छन्। विवाहपछि धेरै किशोरी पुनः विद्यालय फर्कन सक्दैनन्। यसले माध्यमिक तहमा छात्राको निरन्तरता नमजो बनाउँछ। नेपालले प्राथमिक शिक्षामा पहुँच विस्तारमा उल्लेखनीय उपलब्धि हाँसिल गरेको भए पनि अर्भ करिब ३-५ प्रतिशत बालबालिका विद्यालयबाहिर हुनु चिन्ताको विषय हो।

पत्रकार महासंघका विरोधका थप कार्यक्रम

दमक। नेपाल पत्रकार महासंघले सरकारको सूचना (सिञ्चान) विवरणमा देखिएको विभेदकारी नीतिविरुद्ध थप दबावमूलक आन्दोलनका कार्यक्रम घोषणा गरेको छ। श्रमजीवी पत्रकारको हित, प्रेस तथा अभिव्यक्ति स्वतन्त्रताको संरक्षण र सूचनामा समान पहुँच सुनिश्चित गर्न सरकारले प्रभावकारी कदम चलाउनुपर्छ महासंघ आन्दोलनलाई निरन्तरता दिन बाध्य भएको जनाएको छ। सरकारले खर्च कटौतीको बहानामा सबै तहका सरकारी सूचना तथा विज्ञापन राज्य नियन्त्रित संस्थासमूहमाथि मात्र दिने निर्णय गरेको भन्दै महासंघले यसलाई विभेदकारी र प्रेस स्वतन्त्रताविरोधी कदमका रूपमा लिएको छ। पटकपटक ध्यानाकर्षण गराउँदा पनि माग सम्बोधन नभएपछि महासंघ करिब डेढ महिनादेखि निरन्तर दबाव अभियानमा रहेको छ।

महासंघले सार्वजनिक गरेको पछिल्लो कार्यक्रमअनुसार २०७३ जेठ ७ गतेदेखि एक सातासम्म तीनै तहका संरचनामाफैल हस्ताक्षर संकलन अभियान सञ्चालन गरिनेछ। त्यसपछि जेठ ११ गते केन्द्रीय समितिले संघीय संसदका सभामुख, राष्ट्रिय सभाका अध्यक्ष तथा संसदीय समितिका सभापतिहरूलाई ज्ञापनपत्र उठाउनेछ। साथै, प्रदेश र शाखा तहबाट ईमेल तथा हुलाकमार्फत ज्ञापनपत्र पठाउनेछ। त्यस्तै, जेठ १४ गते देशभरका सबै पत्रपत्रिका, टेलिभिजन, रेडियो तथा अनलाइन सञ्चारमाध्यममाफैल सरकारी निर्णयविरुद्ध सम्पादकीय वा उपायुक्त स्थानमा कालो राख्ने प्रतिकालक विरोध कार्यक्रम सञ्चालन गरिने महासंघले जनाएको छ। महासंघका अनुसार, साताव्यापी दबाव अभियानपछि दिन माग सम्बोधन नभए आन्दोलनलाई थप सशक्त बनाइने जनाएको छ।

निशुल्क स्वास्थ्य शिविर

ताप्लेजुङ/ताप्लेजुङको फर्काङजुङ गाउँपालिकामा निःशुल्क आयुर्वेद स्वास्थ्य शिविर सञ्चालन गरिएको छ। जिल्ला आयुर्वेद स्वास्थ्य केन्द्र ताप्लेजुङको आयोजनामा गाउँपालिकाको सिँवा बजार र ताप्लेङ्गे क्षेत्रमा दुई दिने शिविर सञ्चालन गरिएको हो। शिविरमाफैल कुल २२८ जनाले स्वास्थ्य सेवा लिएको जिल्ला आयुर्वेद स्वास्थ्य केन्द्र ताप्लेजुङका अजयकुमार भाले जानकारी दिए। उनको अनुसार सिँवा बजारमा ४१ पुरुष र ८५ महिला गरी १२६ जना लामान्वित भएका छन् भने ताप्लेङ्गेमा ४१ पुरुष र ६१ महिला गरी १०२ जनाले सेवा लिएका छन्।

शिविरमा सहभागी नागरिकलाई निःशुल्क स्वास्थ्य जाँच, औषधी वितरण तथा स्वास्थ्य परामर्श सेवा प्रदान गरिएको जिल्ला आयुर्वेद स्वास्थ्य केन्द्र ताप्लेजुङले जनाएको छ।

अत्याधुनिक प्रविधिद्वारा उत्पादित
नयाँ **भापाली इटा**
धजाटमा
ठूलो साइजको इटा उपलब्ध छ।
सम्पर्कका लागि:
मगवान बस्ती: ९८२२६७००३१
उद्योग सम्पर्क: ९८०४०१४२२

मनकामना डेन्टल केयर
विशेष अफरका साथ
यहाँ आधुनिक प्रविधिबाट दँत र मुख सम्बन्धी सम्पूर्ण उपचार विशेष छुटका साथ गरिन्छ।
Dr. Nabin Kant Chaudhary
Consultant Oral & Dental Surgeon
BDS Bangladesh (RU) NMC No.: 19332
दमक-६, थानारोड (भापा)
Call : 9819041615/9810315415

पानासोनिक इलेक्ट्रोनिकस वर्ल्ड
दमक-६, भापा
विगत दुई दशक अगाडिदेखि तपाईंहरूको सेवामा
एरामिएत यार मर्नेट कन्सल्टे एरि प्रकाशक LED, TV, Online UPS इन्वर्टर एरि एटएलसीएम, Sound System, Speaker, ह्यान्डी चार्जर, सेल्सुस मोनिटर एरि मोटोर, प्रिन्टर, AC मोटोर, सोलार, कोल सुलभ दमक र काठमाडौंका साथ मर्नेट गरिन्छ।
साथै यहाँ अर्कै अनुसार अर्भ प्रकारका UPS, इन्वर्टर, एटएलसीएम, लथी तयार गर्नेका साथ साथै पानासोनिक रिमोट र इलेक्ट्रोनिक पार्ट-सप्लाय, सेल्सुस मोनिटर एरि र फेन पाठ्य छ।
कोट :
१) गौरीकुण्ड हाथिपट्टाका प्रयोग हुने ठाउँमा लगाइने गर्छ।
२) यहाँ ठोस इन्डिस्ट्रियल सेवा पनि उपलब्ध छ।
३) यहाँ प्रकाशक सेल्सुस मोनिटर एरि मर्नेट गरिन्छ।
प्रो. मनोज रिड
९८०२२९२९०/९८०४९३९३९/०२३-५८२३४७

ठूलो दयाइकीला कम्पेसर प्रविधिद्वारा
भापा सेफ्टी ट्याङ्की तथा टल सरसाफ
दमक :
देवीप्रसाद सिटोला
(९८२२७००२६/९८२२७९७९८५)
बिर्तामोड :
राजकुमार श्रेष्ठ
९८०४०९०४९०

